31/01/2021

Στο Πρωτοκκλήσι ιερούργησε σήμερα ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Το Πρωτοκκλήσι είναι ένα ακριτικό χωριό που ανήκει διοικητικά στην δημοτική ενότητα Ορφέα του Δήμου Σουφλίου και βρίσκεται περίπου 15 km βορειοδυτικά του Σουφλίου. Οι κάτοικοί του είναι κατά πλειονότητα πρόσφυγες από τα ελληνικά χωριά Μανδρίτσα και Άκαλαν, που σήμερα κατέχονται από την Βουλγαρία.

Στη θέση Καβάκια υπάρχουν ερείπια παλαιάς εκκλησίας και τοίχος με βυζαντινά τούβλα και λίγο βορειότερα υπολείμματα υδραγωγείου και θεμέλια παλαιάς εκκλησίας. Στη θέση Παλεκκλήκια υπάρχουν ερείπια αρχαίου ναού, αφιερωμένου στον Πλούτωνα, κτισμένου κατά την παράδοση από τον Ορφέα.

Την Κυριακή, 31 του μηνός Ιανουαρίου 2021, επισκέφθηκε το Πρωτοκκλήσι ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, ο οποίος και ιερούργησε στον πρόσφατα

ανακαινισθέντα Ιερό Ενοριακό Ναό του Αγίου Αθανασίου, επί τη προλαβούση εορτή του εφόρου και προστάτου της ενορίας.

Την Θεία Λειτουργία παρηκολούθησαν ο Αντιδήμαρχος Σουφλίου Μιχαήλ Πιτιακούδης και ο Επιτελάρχης της 50ής Ταξιαρχίας Συνταγματάρχης Ιωάννης Μαρκατσέλος.

Ο Σεβασμιώτατος σχολιάζοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα της συνάντησης του Ιησού με το Ζακχαίο μεταξύ άλλων, σημείωσε:

«Κατακρίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἐπειδή «παρά ἁμαρτωλῷ ἀνδρί εἰσῆλθε καταλῦσαι». Κατακρίνεται, ἐπειδή δέν ἀξιολογεῖ τούς ἀνθρώπους σύμφωνα μέ τίς πτώσεις τους ἀλλά σύμφωνα μέ τή διάθεση τῆς καρδιᾶς τους γιά μετάνοια. Κατηγορεῖται, διότι δέν μένει στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἀλλά ἐλπίζει στήν κάθαρση. Κατακρίνεται, ἐπειδή δέ συμφωνεῖ μέ τούς πολλούς πού κρίνουν ἐξωτερικά, ἀλλά δίδει ἄφοβα προτεραιότητα στήν ἐξαίρεση, καθώς βλέπει ἐσωτερικά τήν ἀληθινή ποιότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Κατακρίνεται, διότι εἶναι ἀναπάντεχο ἕνας Θεός νά κάνει παρέα μ’ ἕναν ἁμαρτωλό. Στιγματίζεται ὁ Ἰησοῦς γιά τήν ἀγάπη Του αὐτή. Πολλές φορές θά τό θυμηθοῦν αὐτό τό περιστατικό οἱ ἐπικριτές Του, καθώς θά Τόν κατηγοροῦν ὅτι ἀγάπησε τούς ἁμαρτωλούς πιό πολύ ἀπό τούς «λεγόμενους ἐνάρετους».

»Στήν ποιότητα αὐτῆς τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀπόλυτης συγκατάβασης πρός τόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο βρίσκεται ἡ ἀντισυμβατικότητα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος δέν εἶναι ὅπως Τόν θέλουν καί ὅπως Τόν περιμένουν οἱ πολλοί. Δέν εἶναι ὁ μπακάλης πού μετράει καί ζυγίζει τίς πράξεις τῶν ἀνθρώπων· πού κρατάει χρωστούμενα καί δίδει τά ρέστα γιά τίς ἀρετές τῶν «εὐσεβῶν». Δέν εἶναι ὁ ἀπρόσωπος δικαστής πού κρίνει μέ βάση τά ἐξωτερικά γεγονότα. Δέν εἶναι ὁ αὐστηρός δάσκαλος πού βαθμολογεῖ τά γραπτά καί τά διαγωνίσματα, στά ὁποῖα ὑποβάλλονται οἱ ἐξεταζόμενοι.

»Ὁ Χριστός, σέ ἀντιδιαστολή μέ τήν ἐντύπωση τῶν πολλῶν, εἶναι ἀδελφός καί στοργικός πατέρας. Εἶναι φίλος καί οἰκεῖος. Λέγει τήν ἀλήθεια καί σέβεται τήν ἐλευθερία. Διδάσκει, ἀλλά δέ δεσμεύει. Οἰκοδομεῖ, ἀλλά δέ φυλακίζει. Παιδαγωγεῖ, ἀλλά δέν ἐξουθενώνει, οὔτε ἐξευτελίζει τό πλάσμα Του. Ὁ Χριστός περιμένει. Πορεύεται στά μονοπάτια τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου καί κοιτάζει κατάματα τόν κάθε ἄνθρωπο, ὅσο ψηλά κι ἄν ἀνέβηκε στή συκομουριά τοῦ ἐγωισμοῦ του. Συγκαταβαίνει ἀδίστακτα καί φιλοξενεῖται στό σπίτι καθενός πού Τόν προσκαλεῖ μέ ταπείνωση καί μετάνοια. Ὁ Χριστός ἀμνηστεύει τήν ἁμαρτία καί σώζει τόν ἁμαρτωλό πού τήν ἀπαρνιέται. Καθαρίζει τή ρυπαρότητα, στιλβώνει τόν ἁμαρτωλό καί δέν τόν ἐξαφανίζει. Ὁ Χριστός δέν ντρέπεται γιά τόν ἄνθρωπο, ὅσο

κι ἄν ὁ ἄνθρωπος ντρέπεται γιά τόν ἑαυτό του.

Οἱ πολλοί, οἱ «καθώς πρέπει», τῆς κάθε ἐποχῆς, ἀπογοητεύονται ἀπό τό ἦθος τοῦ Ἰησοῦ. Θέλουν ἕνα Θεό τόσο αὐστηρό ὅσο εἶναι καί οἱ ἴδιοι. Θέλουν ἕναν Θεό πού περιφρονεῖ ὅλους ἐκείνους πού περιφρονοῦν καί αὐτοί. Θέλουν ἕναν Θεό μέ ἐκδικητικότητα, ὑπεροψία, περιφρόνηση γιά τούς ἁμαρτωλούς. Ὅταν Τόν βλέπουν νά εἶναι συγκαταβατικός καί γεμάτος ἀγάπη, σκανδαλίζονται. Γογγύζουν μέ τό Χριστό, διότι δέν χωρίζει τούς ἀνθρώπους σέ ἁμαρτωλούς καί ἐνάρετους, ἀλλά σέ μετανιωμένους καί ἀμετανόητους. Ὁ Κύριος ἀγαπάει τούς πάντες. Χαίρεται μέ ὅσους μετανοοῦν καί περιμένει ὅσους ἁμαρτάνουν. Ἀπό κανέναν δέν στερεῖ τό βλέμμα Του. Εἶναι ἕτοιμος νά φιλοξενηθεῖ στά σπίτια ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διότι ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν παρουσία Του...

»Ὅλοι ἐμεῖς, ἀγαπητοί, πού στεκόμεθα μέ ἀπορία μπροστά στίς ἀμέτρητες περιπέτειες τῆς ζωῆς, ἄς μήν ἐπιτρέψουμε τά ἐρωτηματικά καί οἱ ἀμφιβολίες νά μᾶς γεμίσουν μέ θλίψη. Ἄς κατεβοῦμε μέ ταπείνωση στό μονοπάτι τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἀναζητήσουμε μέ τήν προσευχή μας τό βλέμμα Του. Ἄς Τόν προσκαλέσουμε στό σπίτι μας μέ τή μετάνοια. Ἄς Τόν φιλοξενήσουμε ἀξιοπρεπῶς μέ τόν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς μας. Ἄς Τόν ἀφήσουμε νά συμπληρώσει τά κενά μας. Νά μᾶς κατακτήσει μέ τήν παρουσία Του. Νά μᾶς υἱοθετήσει μέ τήν ἀγάπη Του. Νά μᾶς μεταθέσει στό δικό Του σπίτι, πού εἶναι ἡ παντοτινή πατρίδα μας. Ἄς μήν ἀκολουθήσουμε τήν ἄποψη τῶν πολλῶν. Νά μήν σκανδαλισθοῦμε ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρός ὅλους. Ἐκεῖνος ποθεῖ ὅλοι νά σωθοῦμε “καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν”».